

men det begrundes dog ikke, at man stadig skal se saa forskelligt paa Hovedstaden og Landet, naar der ikke i øvrigt er nogen Forskel mellem disse med Hensyn til de uheldige Forhold. Flertallet har fastholdt og maa fremdeles mene, at det er paakrævet at yde Kommunalbestyrelser i Byer med Bolignød ogsaa udenfor København. Ret og Adgang til at træffe forskellige Foranstaltninger, som kan hindre ubillig Opsigelse af Lejere, Opskræning af Leje og i det hele taget uretfærdig Behandling fra Grundejernes Side af den svagere Part, som Lejerne er, naar Bolignøden er saa stor, som Tilfældet er nu, og Forholdene er, som de nu en Gang er. Men det konservative Mindretal har ikke villet give nogen Kommunalbestyrelse Adgang til at genindføre hverken Nævnene eller nogen anden Kontrol. Nogen Motivering maatte der jo anføres for dette Standpunkt, og man har da hævdet den ganske negative Opfattelse, at man anser Forholdene udenfor København for at være saa meget forbedrede, at det vil være unødvendigt at gaa tilbage til Foranstaltninger, der tidligere var gældende; herfor er der imidlertid som nævnt intet Holdepunkt i de virkelige Forhold. Det vil være nødvendigt allerede for at hindre, at Bolignøden griber om sig paa en Maade, der kunde blive faretruende, i en Række af de større Provinsbyer lige saavel som i København at hindre Tilflytning gennem de Bestemmelser, som den forlængede Boliglov giver. Det har man i mange Byer maattet gøre i stor Udstrækning for at holde Bolignøden i Skak, men naar man altsaa ved det, og det kan paavises, er det jo langt ved Siden af, naar man siger, at man anser Forholdene i Provinsbyerne for at have forbedret sig meget i de senere Aar.

Det andet Mindretal i Udvalget, som bestaar af Venstres Medlemmer, stiller intet Ændringsforslag og har i det hele taget holdt sig passivt og erklæret, at man fra dette Mindretals Side ikke kunde deltage i Forhandlingen, saa længe den bevægede sig paa det Plan, som den gjorde, saa længe der forhandlede mellem Flertallet og det konservative Mindretal. Venstremindretallet indskrænker sig til i et Afsnit af Betænkningen at fremsætte nogle af de kendte Paastande om Forbindelsen mellem Huslejelovgivningen og Boligopførelsen. Jeg vil blot uden at komme videre ind paa Spørgsmaalet gentage, hvad der er sagt saa ofte, at alting jo viser, at der ingen Forbindelse er mellem Huslejerrestriktionerne, Huslejelovgivningen og Opførelsen af Boliger.

Der kan ingen som helst Forbindelse paavises. Boligmangelen har andre Grunde. Naar der ikke opføres Ejendomme i tilstrækkeligt Antal til at afhjælpe Bolignøden, skyldes det Pengeforholdene, Materialpriserne og meget andet. Det kan endog ogsaa positivt paavises, at der ikke er nogen saadan Forbindelse, idet der ikke opføres flere Boliger, fordi man gaar bort fra Huslejerrestriktionerne, i hvert Fald ikke af private. Det kan f. Eks. oplyses ved at betragte Forholdene i Odense. Paa Foranledning af Udvalget er der hos Ministeriet indhentet nogle Oplysninger om Befolkningstilvæksten og Byggevirksomheden i Aarene 1920—24. Det er oplyst, hvor mange Lejligheder der er opført i de forskellige Købstæder i Perioden 1916—17 til 1923—24, og det fremgaar deraf, at Tilvæksten af nye Lejligheder i Odense har været mindre i de to Aar, hvor man har haft frie Forhold i Odense, end i de 4 foregaaende Aar, da man endnu, ogsaa i Odense, havde Nævn eller Restriktioner. Jeg anfører kun dette for endnu en Gang at slaa fast, at der ikke kan paavises nogen som helst Begrundelse for den Paastand, at Huslejelovgivning og regulerende Bestemmelser hemmer Opførelsen af nye Boliger.

Det siges i det Afsnit af Betænkningen, som er forfattet af det konservative Mindretal, at Flertallet tilsigter igen at indføre Nævn i Provinserne. Dette er ikke rigtigt. Jeg skal saaledes henvise til Ændringsforslagets § 25 og følgende. Det er særlig disse Paragraffer i Flertallets Forslag, som angaar Provinserne, og som altsaa det konservative Mindretal stiller Underændringsforslag om at forkaste. Man kan aldeles ikke sige, at den Ordning, som Flertallet foreslaar for Provinserne, betyder nogen som helst Genindførelse af Nævn. Hvis man endelig vil drage Sammenligning, kunde man med bedre Begrundelse sige, at det nærmer sig Forslaget om Boligret, som altsaa nu helt er gaet ud af Lovforslaget, hvis første Del som Følge deraf er fuldstændig omarbejdet. Det, der indføres ved den foreslaaede nye § 25, kan dog heller ikke kaldes en Boligret, thi det er i Virkeligheden en Ordning, baseret paa, at Kommunalbestyrelsen hvor som helst, enten man paa det nuværende Tidspunkt har noget af Restriktionerne tilbage eller ej, har Ret til paa ethvert Tidspunkt at henvise Sager vedrørende Husleje, Opsigelse m. m. til den ordinære Ret, og det bestemmes saa, at Kommunalbestyrelsen efter Indstilling fra de paagældende interesserede Organisationer kan vælge Repræ-